

O lume nouă

Măciucă Alina-Teodora

Fiecare zi a vieții mele e la fel. În fiecare dimineață mă trezesc cu aceleași gânduri,aceleași idei. Această monotonie mă face să mă închid în mine,mă face să disper. Privesc pe fereastră și văd o lume necunoscută, o lume care mă cheamă să o descopăr. Natura îmi spune să vin la ea dar lașitatea, frica de necunoscut nu mă lasă. Trebuie să pot ! Trebuie să fac ceva ! O rază de soare străbate sticla și îmi luminează chipul îngălbenit. Acest fapt îmi dă curaj și mă face să ies în sfârșit afară să descopăr lumea de care îmi e teamă dar care mă intrigă atât de tare.

În fața mea se deschide valea ca o carte în care prinții și prințesele dansează pe cântul dulce al mierlelor. Balsamul florilor și zumzetul albinelor mă fac să visez iar culoarea verde a misterioasei naturi îmi încântă privirea ce nu a mai văzut ceva mai frumos. În sfârșit am început să descopăr lumea de care altădată mi-ar fi fost frică. Frumusețea ei mă face să regret că nu am avut curajul să o descopăr până acum.

Mă așez pe iarba verde, pufoasă și privesc cerul, o altă lume magnifică unde soarele și norii sunt prieteni ca florile și păsările de pe pământ. În depărtare unduioasa apă sună, iar eu ascult acest glas acum parcă mult mai duios. Acum simt natura și o văd. Acum cred în ea, nu mai este doar ceea ce citesc ci e ceea ce văd, ce simt.

Mă ridic de pe firele de iarbă ce dansează ușor în bătaia dulce a vântului și mă îndrept către o apă cristalină; mă privesc în ea. Văd o nouă ființă gata să descopere lumea ce o înconjoară, gata să înceapă o nouă viață.

Vreau să descopăr lumea. Niciodată nu am crezut, cum spun poeții, că-i atât de frumoasă.